

دکتر سعدمحمدی مطرح کرد؛

بیش از نصف گردش مالی صنعت فولاد در دنیا در اختیار تجارت صنعت زغال سنگ است

اردشیر سعدمحمدی، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات، در کنفرانس تخصصی استیل‌پرایس (زغال‌سنگ، کک و الکتروود گرافیتی) با اشاره به اینکه باید با توجه به کیفیت زغال‌سنگ آن را قیمت‌گذاری نمود، بیان کرد: در کشور ما برای ارزش‌گذاری انواع زغال‌سنگ از فرمول یکسانی استفاده می‌شود که به لحاظ فنی و اقتصادی روش درستی نیست.

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت گزارش خبر، اردشیر سعدمحمدی، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات، در کنفرانس تخصصی استیل‌پرایس (زغال‌سنگ، کک و الکتروود گرافیتی) با اشاره به اینکه باید با توجه به کیفیت زغال‌سنگ آن را قیمت‌گذاری نمود، بیان کرد: در کشور ما برای ارزش‌گذاری انواع زغال‌سنگ از فرمول یکسانی استفاده می‌شود که به لحاظ فنی و اقتصادی روش درستی نیست. ما انواع مختلفی از زغال‌سنگ با کیفیت‌های متفاوت داریم که هر کدام کاربرد خاص خود را دارند و ما نمی‌توانیم از هر زغال‌سنگی در صنایع استفاده کنیم.

وی افزود: این تفاوت کیفیت در تولید و سودآوری مجموعه‌ها خودش را نشان می‌دهد؛ به عنوان مثال، با افزایش یک درصدی خاکستر زغال‌سنگ و به دنبال آن کاهش کیفیت کک و افزایش سرباره، در هر پاتیل بین ۰.۸ تا ۱.۵ درصد کاهش تولید فولاد خواهیم داشت که در مقیاس کلان، به میزان قابل توجهی سود فولادساز را کاهش می‌دهد.

مدیرعامل «ومعادن» در خصوص تاثیر قیمت زغال‌سنگ بر قیمت تمام‌شده فولاد بیان کرد: با توجه به این که ما در کشورمان در تعیین قیمت فولاد محدودیت داریم و از طرفی در دنیا ۳۵ درصد قیمت فولادی که به روش کوره بلند تولید می‌شود، مربوط به کک است و بخش زیادی از هزینه آن را تشکیل می‌دهد، اگر قیمت زغال بالا برود فولادسازان کوره بلند دچار تنش خواهند شد.

سعدمحمدی با اشاره به اقبال دنیا به تولید انرژی از منابع تجدیدپذیر و ضرورت حرکت در این مسیر، بیان کرد: در حال حاضر ۲۸ درصد انرژی دنیا از منابع تجدیدپذیر تولید می‌شود؛ در سال ۲۰۳۰ این مقدار به ۶۸ و در سال ۲۰۵۰ به ۹۱ درصد می‌رسد.

وی ادامه داد: تولید خودروهای برقی به سرعت در حال افزایش است اما لزوماً باتری این خودروها لیتیومی نیست؛ چرا که موضوع قیمت و مضرات زیست‌محیطی این باتری‌ها که عمر کوتاهی نیز دارند، توجه دنیا را به استفاده از سوخت پاک هیدروژنی جلب کرده است.

مدیرعامل «ومعادن» مطرح کرد: در حال حاضر تولید انرژی در دنیا حدود ۲۷ پتاوات ساعت است و این عدد در سال ۲۰۵۰ به ۹۰ پتاوات ساعت خواهد رسید که به معنای آن است که انرژی موضوعی بسیار جدی برای کل دنیا بوده و در کشور ما نیز نیازمند توجه ویژه، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری درست است.

سعدمحمدی با اشاره به اینکه هرچند مصرف زغال‌سنگ رو به کاهش است اما نقش آن در تولید انرژی همچنان پررنگ باقی خواهد ماند، اظهار داشت: دو سناریو برای مدیریت تولید انرژی پاک در دنیا وجود دارد؛ در یکی از این دو سناریو که به ۱.۵ درجه سانتی‌گراد معروف است، تا سال ۲۰۵۰ قرار است مصرف زغال‌سنگ در تولید انرژی به صفر برسد. بسیاری معتقدند در سناریوی دوم، یعنی Planned Energy Scenario یا PES، نگاه به این موضوع عملیاتی‌تر بوده و امکان اجرای آن وجود دارد و سناریوی اول ایده‌آل‌گرایانه است. نکته‌ای که در سناریوی PES حائز اهمیت می‌باشد این است که با توجه به این که زغال‌سنگ از چرخه تولید انرژی در جهان حذف‌شدنی نیست، مسئله کیفیت آن موضوع بسیار مهمی خواهد بود.

سعدمحمدی تاکید کرد: هرچند که این روزها قیمت زغال‌سنگ در دنیا کاهش داشته است، با این حال این صنعت دارای گردش مالی ۵۳۰ میلیارد دلاری بوده که تقریباً نیم‌درصد تجارت بین‌الملل است و نصف گردش مالی صنعت فولاد در دنیا که حدود هزار میلیارد دلار می‌باشد، را دارا است که نشان از اهمیت این بخش در اقتصاد دنیا دارد.

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات در بخش دیگری از صحبت‌هایش با تاکید بر اینکه ما در آموزش دانشگاهی رشته‌های معدنی نیز ضعف داریم، بیان کرد: در حال حاضر در رشته معدن ما واحد و درس حرفه‌ای مرتبط با زغال‌سنگ نداریم. چگونه کسی که هیچ واحد عملی پاس نکرده و در معادن زغال‌سنگ کار عملی انجام نداده است، می‌تواند نگرش درستی نسبت به این صنعت داشته باشد و سیاست‌گذاری درستی برای آن انجام دهد؟ متأسفانه ما در دانشگاه‌ها برای این صنعت نیروی متخصص پرورش نمی‌دهیم.

مدیرعامل «ومعادن» اذعان داشت: در حال حاضر ظرفیت اسمی مجموع کک‌سازی‌ها در کشور ما حدود ۳.۵ میلیون تن می‌باشد که نیازمند حدود ۵ میلیون تن کنسانتره زغال‌سنگ است. در سال گذشته، ما در کشور ۱.۷ میلیون تن تولید کنسانتره زغال‌سنگ داشتیم و حدود ۷۵۰ هزار تن نیز وارد کرده‌ایم. نیاز صنایع ما به زغال با تولید آن همخوانی ندارد. این درحالی است که تقاضا برای زغال وجود دارد اما با توجه به مسائل متعدد و کم‌توجهی‌ای که گریبانگیر این صنعت شده است، نیروی انسانی متخصص و انگیزه کافی برای توسعه آن در کشور وجود ندارد.

سعدمحمدی در پایان صحبت‌های خود، با اشاره به اینکه در دنیا بخش قابل توجهی از عملیات معدنکاری با فناوری دیجیتال و هوشمندسازی پیش می‌رود و این مهم در شرکت‌های مطرح جهانی اجرایی شده است، بیان کرد: توسعه تکنولوژی در معدنکاری یک ضرورت است. افزایش کیفیت محصولات تولیدی با همین منابعی که در دست داریم، در گرو توسعه تکنولوژی‌هایی است که در این بخش به کار می‌گیریم و افزایش بازدهی از مرحله اکتشاف تا انتهای زنجیره، به لحاظ اقتصادی سودآوری شرکت‌ها را افزایش خواهد داد. بخش معدن در کشور ما پتانسیل بالایی دارد و باید سرمایه‌گذاری مناسب در این بخش صورت بگیرد تا بتوانیم همگام با روندهای جهانی پیش برویم و عقب نمانیم.